

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 5/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. B., T. K., A. W.	czyn przypisany oskarżonemu w pkt I wyroku (art. 258 § 1 k.k.) czyn przypisany oskarżonemu w pkt VII wyroku (art. 258 § 1 k.k.)	

		czyn przypisany oskarżonemu w pkt XII wyroku (art. 258 § 3 k.k.)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Fakt działania w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez A. W., mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak wytwarzanie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu i obrót substancją psychotropową w postaci amfetaminy oraz uprawa konopi innych niż włókniste, z których można uzyskać znaczne ilości środka odurzającego w postaci marihuany.</p> <p>- rolą Ł. B. było wprowadzenie do obrotu wyprodukowanej i przetworzonej amfetaminy, uprawianie i zbiór konopi innych niż włókniste, wprowadzenie do obrotu marihuany,</p> <p>- rolą T. K. było wytwarzanie i przetwarzania zasadowej amfetaminy, przewożenie niezbędnych do wytwarzania substancji i prekursorów, uprawianie i zbiór konopi innych niż włókniste,</p> <p>- rolą A. W. było zapewnienie finansowania, miejsca produkcji i uprawy,</p>	<p>zeznania/wyjaśnienia A. O.</p>	<p>k. 39-44, 92-97, 98-102, 1297-1299</p>	

zapewnienie zbytu na substancje psychotropowe i środki odurzające		
protokół eksperymentu procesowego - wizja lokalna z udziałem A. O.	k. 71-86	
zeznania/wyjaśnienia A. D.	k. 109-112, 113-119, 129-134, 140-144, 1757-159, 181-185, 1312-1313	
protokół oględzin rzeczy (materiał dowodowy w postaci zdjęć zabezpieczonych na pendrive od A. D.)	k. 120-128, 160-180	
zeznania/wyjaśnienia A. M. (1)	k. 203-206	
zeznania/wyjaśnienia J. N.	k. 208-211	
zeznania/wyjaśnienia K. W. (1)	k. 213-215, 216-218	
zeznania/wyjaśnienia H. S.	k. 219-223, 224-226	
protokół konfrontacji	k. 227-230	
zeznania H. W. (1)	k. 233-234	
wyjaśnienia T. K.	k. 316-318, 319-327 (+ szkice działek A. W.), 333-341 (+tablice poglądowe), 353-356, 404-407 (+tablice poglądowe), 994-995, (...)	
wyjaśnienia A. W.	k. 453-457	

<p>protokół oględzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D.)</p>	<p>k. 1262-1283</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>Ł. B., T. K.</p>	<p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt II i III wyroku (art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.)</p> <p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt X wyroku (art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Fakt uczestniczenia w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, wbrew przepisom o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu oraz działając w zorganizowanej grupie, przy czym</p> <p>- rolę Ł. B. było nabycie od A. W. wyprodukowanej na jego polecenie zasadowej amfetaminy, celem dalszego zbycia; nabycie od A. W. za</p>	<p>zeznania/wyjaśnienia A. O.</p>	<p>k. 39-44, 92-97,</p>	

<p>pośrednictwem T. K., celem dalszego zbycia,</p> <p>- rolą T. K. było przechowanie przez kilka dni a następnie przekazanie Ł. B. w imieniu A. W. znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci zasadowej amfetaminy</p>			
<p>zeznania/wyjaśnienia A. D.</p>	<p>k. 129-134</p>		
<p>wyjaśnienia T. K.</p>	<p>k. 319-327, 353-356, 994-995, 1216</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>Ł. B., T. K., A. W.</p>	<p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt IV wyroku (art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k.)</p> <p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt IX wyroku (art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k.)</p> <p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt XIV wyroku (art. 53 ust. 2 ustawy</p>	

		o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k.)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt działania w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z współoskarżonymi oraz osobie co do której prowadzone było odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawy konopi innych niż włókniste na nie mniej niż 350 krzewach tych roślin, a następnie zebranie, wysuszenie i selekcję wytworzenie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany, po czym wprowadzenie do obrotu celem dalszego zbycia, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz działając w zorganizowanej grupie przestępczej.	zeznania/wyjaśnienia A. O.	k. 129-134 (+ szkic posesji oskarżonego A. W.)	
zeznania H. W. (1)	k. 235-237, 1392-1393		
wyjaśnienia T. K.	k. 316-318, 319-327 (+ szkice działek A.		

	W.), 333-336, 353-356, 994-995, (...)		
wyjaśnienia A. W.	k. 445-452, 453-457		
protokół oględzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D.	k. 1262-1283		
1.1.4.	Ł. B.	czyn przypisany oskarżonemu w pkt V wyroku (art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt działania w porozumieniu z współoskarżonymi, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste rosnące na nie mniej niż 501 krzewach tych roślin, z których można było wytworzyć znaczne ilości środka odurzającego, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu oraz działając w zorganizowanej grupie przestępczej	wyjaśnienia T. K.	k. 319-327 (+ szkice działek A. W.), 333-336, 353-356, 994-995, (...)	
zeznania H. W. (1)	k. 235-237		
1.1.5.	Ł. B.	czyn przypisany oskarżonemu w pkt VI	

		wyroku (art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt działania wbrew przepisom o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadanie środków odurzających w postaci 7,293 g kokainy w porcjach po 0,643 g oraz 6.650 g a także 2,768 g marihuany.	protokół przeszukania domku nad stawem, usytuowanego na posesji pod adresem J., ul. (...) + spis rzeczy	k.764-768	
opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych	k.859-864		
wyjaśnienia Ł. B.	k. 878-880, 967-968		
1.1.6.	A. W.	czyn przypisany oskarżonemu w pkt XIII wyroku (art. 18 § 3 k.k. w zw. z art 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt działania w zamiarze, aby A. O., A. D. i T. K., wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytworzyli znaczną ilość substancji psychotropowych w	zeznania/wyjaśnienia A. D.	k. 113-119	

<p>postaci zasadowej amfetaminy, swoim zachowaniem ułatwił im dokonanie czynu zabronionego w ten sposób, iż zapewnił miejsce produkcji substancji psychotropowej oraz niezbędne substancje i przyrządy, jednocześnie mając na celu dalszą współpracę z A. O. przy nielegalnej produkcji amfetaminy, czynu dokonał kierując zorganizowaną grupą</p>			
<p>wyjaśnienia T. K.</p>	<p>k. 316-318, 319-327 (+ szkice działek A. W.), 994-995, (...)</p>		
<p>notatka urzędowa dot. posiadanych ruchomości i nieruchomości +wyciągi z ksiąg wieczystych</p>	<p>k. 408-410, 411-431</p>		
<p>zeznania/wyjaśnienia A. O.</p>	<p>k. 1297-1299</p>		
<p>1.1.7.</p>	<p>A. W.</p>	<p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt XV, XVI, XVII wyroku (art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Fakt działania wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści</p>	<p>zeznania/wyjaśnienia A. D.</p>	<p>k. 113-119, 129-134, 140-144</p>	

<p>majątkowej, uczestniczył w obrocie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany, w ten sposób, że za pośrednictwem innej osoby jednorazowo zbył A. D. marihuany, celem dalszej odsprzedaży, - znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, w ten sposób, że w 2 transakcjach nabył za pośrednictwem innej osoby od A. D. amfetaminę, - znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci zasadowej amfetaminy, w ten sposób, iż w nie mniej niż 3-4 transakcjach nabył od A. D. amine, <p>czyniąc sobie z popełnionych przestępstw stałe źródło dochodu</p>			
<p>protokół oględzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D.</p>	<p>k. 1262-1283</p>		
<p>1.1.8.</p>	<p>T. K.</p>	<p>czyn przypisany oskarżonemu w pkt VIII wyroku (art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt działania wspólnie i w porozumieniu z A. D. oraz osobą co do której prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci zasadowej amfetaminy, podczas procesu produkcyjnego odbywającego się na dwóch tzw. liniach produkcyjnych otrzymując z tzw. płynu (...) zasadową amfetaminę, po czym zabranie całości substancji przez A. O., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu oraz działając w zorganizowanej grupie przestępczej.	zeznania/wyjaśnienia A. O.	k. 39-44, 92-97, 1297-1299	
protokół okazania wizerunku + tablica poglądowa nr 10	k. 45-48 +67-68		
zeznania/wyjaśnienia A. D.	k. 113-119, 129-134, 140-144, 145-150 (tablice poglądowe), 181-185		
protokół konfrontacji	k. 313-315		
wyjaśnienia T. K.	k. 316-318, 319-327, 333-341 (+ tablice poglądowe), 994-995, (...)		
1.1.9.	T. K.	czyn przypisany oskarżonemu w pkt XI	

		wyroku (art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt posiadania środków odurzających w postaci 0,356 g marihuany wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.	notatka urzędowa	k. 243	
protokół przeszukania	k. 246-247v + spis rzeczy k. 248, 249-250v, 251-252v		
wyjaśnienia T. K.	k. 258-261, 353-356, 994-995, 1216		
opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych	k.387-389		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. W.	czyny zarzucane w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Niedziałanie w zorganizowanej grupie.</p> <p>N. A. O., A. D. i T. K. wytwarzania substancji psychotropowych w postaci zasadowej amfetaminy.</p> <p>Nieuczestniczenie w obrocie substancjami psychotropowymi.</p> <p>N. konopi innych niż włókniste na plantacji obok domku letniskowego i niewprowadzanie ich do obrotu.</p>	<p>wyjaśnienia A. W.</p>	<p>k. 439-444, 445-452, 453-457, 496-498, 510v, 973-974, 1215-1215v</p>	
<p>zeznania/wyjaśnienia P. S.</p>	<p>k. 1259-1261</p>		
<p>1.2.2.</p>	<p>Ł. B.</p>	<p>czyny zarzucane w akcie oskarżenia</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Niedziałanie w zorganizowanej grupie.</p> <p>Nieuczestniczenie w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych.</p> <p>N. konopi innych niż włókniste i niewprowadzanie ich do obrotu.</p>	<p>wyjaśnienia Ł. B.</p>	<p>k. 782-783, 865-867, 878-880, 967-968, 1214-1214v</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>zeznania/wyjaśnienia A. O.</p> <p>zeznania/wyjaśnienia A. D.</p>	<p>Zeznania A. O. i A. D. zasługują na wiarygodność. Złożyli oni w toku postępowania obszernie i rzeczowe zeznania, w których opisali swoją działalność przestępczą w zakresie popełnionych przez siebie przestępstw narkotykowych oraz udział w nich innych osób z którymi współpracowali. Wskazali osoby, które dostarczały narkotyki, zaopatrywały w niezbędne substancje i przyrządy, oraz te które je wprowadzały na rynek. Opisali też okoliczności w jakich dochodziło do transakcji narkotykowych, rodzaj i ilości sprzedawanych narkotyków oraz ich cenę.</p> <p>Mimo, że byli uprzednio skazani w innych postępowaniach w zakresie zarzucanych im czynów w związku z wypełnieniem swoim zachowaniem dyspozycji przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ich zeznania układają się w sensowną i logiczną całość a także korespondują z pozostałym zebrany materiał dowodowy, co pozwoliło odtworzyć proceder narkotykowy oskarżonych w niniejszym postępowaniu. Należy stwierdzić, że często w</p>	

tego typu postępowaniach najistotniejszym materiałem dowodowym są zeznania (wyjaśnienia) osób, które w sposób pośredni lub bezpośredni powzięły wiedzę o zakresie i rodzaju prowadzonej działalności przestępczej, a nawet w niej uczestniczyły. Nie mogą być one uznane z góry jako dowód ułomny, wymagający, w każdej sytuacji potwierdzenia innymi dowodami, pod rygorem bezwzględnego uznania go za niedostateczny. Taki bowiem dowód podlega, jak każdy inny analizie i ocenie na podstawie całokształtu kryteriów zakreślonych przez art. 7 k.p.k. to jest w kontekście całokształtu materiału dowodowego oraz na podstawie zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Bez wątpienia takim dowodem, o znaczeniu kluczowym, w przedmiotowej sprawie były zeznania (wyjaśnienia) A. O. i A. D. a także wyjaśnienia T. K.. Charakter źródła dowodowego, wymagał dokładnej i szczegółowej analizy składanych zeznań/wyjaśnień zwłaszcza, iż oskarżeni (Ł. B. i A. W.) zaprzeczali swojemu sprawstwu i wskazywali, że są pomawiani. Dowody te jednak, mające znaczenie fundamentalne dla

		<p>przypisania sprawstwa tym oskarżonym, zostały poddany wnikliwej i ostrożnej ocenie, czy tego rodzaju pomówienie jest konsekwentne i stanowcze, czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków i czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Ponadto nie stwierdzono aby wyżej wymienieni mieli interes osobisty lub procesowy w bezpodstawnym obciążaniu któregokolwiek z oskarżonych.</p> <p>W toku składania zeznań niekiedy doprecyzowywali swoje wcześniejsze twierdzenia co nie jest niczym dziwnym, gdyż opisywali przestępczy proceder trwający kilka lat, z którym powiązanych było kilkanaście osób. Złożone w toku rozpraw zeznania są mniej dokładne ale zapewne wynika to z faktu, iż składali je w dalszej odległości czasowej od zdarzeń, które mieli zrelacjonować. Na rozprawie bez wahania potwierdzili treść swoich wszystkich wyjaśnień złożonych w charakterze podejrzanego w toku innych postępowań.</p>	
wyjaśnienia T. K.	T. K. w toku postępowania przygotowawczego (oprócz przesłuchania z		

dnia 9 stycznia 2019 r.) jak i rozprawy głównej przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wskazał, że pozostali oskarżeni są osobami, z którymi współpracował w procederze narkotykowym.

Dokładna analiza wyjaśnień pozwala stwierdzić, że są one spójne, układają się w logiczną całość, a co najważniejsze znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranym materiale dowodowym.

Sąd uznał tym samym wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w całości. Dokonując oceny powyższych wyjaśnień wskazać należy, że T. K. od początku składał szczegółowe wyjaśnienia, w których mówiąc o przestępczym procederze związanym z uprawą, wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu środków odurzających, siłą rzeczy musiał wskazać osoby w to zaangażowane, ich udział i rolę w transakcjach narkotykowych, wskazując m.in. na rolę A. W., Ł. B. czy A. D. i A. O.. W toku kolejnych wyjaśnień, podawał szereg szczegółowych okoliczności dotyczących analizowanych przestępstw, na które

skierowana była uwaga organów ścigania. W tym miejscu wskazać należy, że wartościując wyjaśnienia sąd miał na uwadze stanowisko zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7.10.1998r. II AKa 187/98 (vide: KZS 1998/11/37) które wskazuje, że kontrola dowodu z wyjaśnień współoskarzonego (w praktyce zwanych pomówieniami), a zresztą każdego dowodu osobowego, polega na sprawdzeniu:

- czy informacje tak uzyskane są przyznane przez pomówionego;

- czy są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części;

- czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknuć intrygi;

- czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego;

- czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się

wykluczające bądź inne niekonsekwencje;

- czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego;

- czy udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością.

W ocenie sądu wypowiedzi T. K. charakteryzują te przymioty i – co do zasady – brak było podstaw do negowania wiarygodności jego twierdzeń.

Wskazać należy, że T. K. opisując swoją przestępczą działalność narkotykową, a także innych osób w to zaangażowanych, w żaden sposób nie umniejszał swojej roli w przestępczym procederze. Po drugie, mimo wielokrotnych przesłuchań, ilości zdarzeń, o których relacjonował oraz upływu czasu od ich zaistnienia, jego wypowiedzi są zasadniczo konsekwentne, a pewne sprzeczności i sporadyczne odwoływanie się do niepamięci, świadczą tylko o szczerości jego twierdzeń. Poza tym gdyby uznać, że całość zdarzeń, o których relacjonuje to tylko jego wymysły, to wówczas musiałby się

charakteryzować nadzwyczajnymi zdolnościami do łączenia faktów z fantazją, a do tego nadprzeciętną zdolnością zapamiętywania, gdyż opowiadając w znacznym odstępie czasowym o powiązanych ze sobą zdarzeniach musiałby w końcu zacząć się w swoich kłamstwach po prostu plątać. Analiza jego wyjaśnień pozwala jednak uznać, że dotychczas to nie miało miejsca i to pomimo składania szeregu wyjaśnień. Co ważniejsze jednak, wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie i to zarówno o charakterze osobowym, jak i rzeczowym.

W szczególności potwierdzają je zeznania A. D.

i A. O., jak również bezsporny fakt ujawnienia plantacji marihuany na posesji A. W., przyrządów do wytwarzania amfetaminy co w konsekwencji w sposób obiektywny pozwalało zweryfikować twierdzenia oskarżonego.

Nie może przy tym budzić wątpliwości, że postawa procesowa T. K. w toku postępowania przygotowawczego i decyzja o współpracy z organami ścigania podyktowana była chęcią polepszenia swojej sytuacji procesowej poprzez skorzystanie

z dobrodziejstwa instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Oczywiście sąd zdaje sobie sprawę z tego, że osoby pomawiane przez niego mogą próbować dyskredytować jego wiarygodność co zważywszy na istotę tego dowodu i jego charakter nakazywało weryfikować go ze szczególną ostrożnością i krytycyzmem. W realiach niniejszej sprawy, nie sposób jednakże przyjąć, że te obciążające wyjaśnienia składał intencjonalnie i to wbrew rzeczywistości aby uzyskać ewentualną nagrodę od organów ścigania. Stanowią one przecież jeden z wielu dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonych, a co za tym idzie podważanie ich wiarygodności jako dowodu z pomówienia, co do zasady jest nieuprawnione.

Z okoliczności ujawnionych w toku postępowania nie wynika również, by pozostawał z którymś z oskarżonych w konflikcie, a i ci nie podali żadnych racjonalnych okoliczności, które świadczyłyby o interesie T. K. w bezpodstawnym pomawianiu ich o dokonanie przestępstw będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

	<p>Wobec powyższego sąd doszedł do przekonania, że jego wyjaśnieniom w szczególności odnoszącym się do współoskarżonych i przebiegu zdarzeń objętych zakresem niniejszego postępowania jako spójnym, konsekwentnym, zbieżnym z innymi dowodami, a przede wszystkim nie zawierającym wewnętrznych sprzeczności, czy też innych niekonsekwencji, które by je dyskredytowały, nadać należało przymiot wiarygodności i uczynić je podstawą poczynionych w sprawie ustaleń i to niezależnie od tego, że pochodzą od współsprawcy, zainteresowanego korzystnym dla niego rozstrzygnięciem sprawy.</p>	
<p>protokół oględzin rzeczy (materiał dowodowy w postaci zdjęć zabezpieczonych na pendrive od A. D.)</p> <p>protokół okazania wizerunku + tablica poglądowa nr 10</p> <p>protokół eksperymentu procesowego - wizja lokalna z udziałem A. O.</p> <p>protokoły przeszukania</p>	<p>- jasne, rzeczowe,</p> <p>- odzwierciedlają zebrany w sprawie materiał dowodowy,</p> <p>- niekwestionowane</p>	
<p>zeznania/wyjaśnienia A. M. (1)</p>	<p>- zeznania poboczne,</p>	

<p>zeznania/wyjaśnienia J. N.</p> <p>zeznania/wyjaśnienia K. W. (1)</p> <p>zeznania/wyjaśnienia H. S.</p>	<p>- charakter pomocniczy,</p> <p>- osoby te wskazują, że uczestniczyły w procederze narkotykowym, nie wskazując jednak konkretnej roli osób oskarżonych w niniejszej sprawie, ich opis zdarzeń, pokretny (z zasady wskazujący na umniejszoną ich rolę w obrocie narkotykami), wykazuje jednak elementy spójności z zebrany w sprawie materiale dowodowym</p>	
<p>zeznania H. W. (1)</p>	<p>- H. W. (1) to była konkubina A. W., która mimo rozstania zamieszkiwała w jego domu wraz z dwójką dzieci, wskazała, że jej rolę w prowadzonym przez byłego partnera przedsiębiorstwie było wystawianie faktur, wysyłanie zgłoszeń celnych do Niemiec i transport dokumentów do księgowej,</p> <p>- potwierdziła fakt, że w T. K. zamieszkiwał w domku letniskowym nad stawem, a ona z dziećmi nie miała od tego momentu tam wstępu,</p> <p>- wskazała także, że pomagała na polecenie A. W., w uprawie plantacji marihuany, wraz z T. K. odcinała kwiatki i wieszła na sznurku przy domku letniskowym, zaś w 2017</p>	

	<p>r. posadziła marihuanę z ziaren, na polecenie A. W.,</p> <p>Zeznania świadka sąd ocenił jako wiarygodne. Korespondowały one z wyjaśnieniami T. K., częściowo wyjaśnieniami A. O. i A. D.. Jednocześnie sąd nie miał wątpliwości, że H. W. (2), która w niniejszej sprawie występowała w charakterze świadka, a wcześniej była współoskarżonym, składała zeznania w sposób możliwie ogólnikowy, wskazała jednak na ścisłe powiązania A. W. z pozostałymi oskarżonymi w zakresie prowadzonego proceduru narkotykowego. Co istotne, podtrzymała złożone w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia, co łącznie stanowiło materiał dowodowy potwierdzający poczynione przez sąd ustalenia faktyczne.</p>	
<p>opinie z przeprowadzonych badań chemicznych</p> <p>opinia sądowo-psychiatryczna i sądowo-psychologiczna</p>	<p>opinie są jasne, pełne i logiczne. Została wydana przez biegłych, którzy dysponowali wiedzą i doświadczeniem życiowym niezbędnym do jej wydania.</p>	
<p>protokół oględzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - niekwestionowany dowód w sprawie, - zapis z dyktafonu rozmowy A. D. z P. S., 	

- w sposób jednoznaczny wskazuje na to, że oskarżeni bardzo dobrze się znają, prowadzili obrót wytworzonymi substancjami psychotropowymi i wyhodowanymi środkami odurzającymi, wskazując jednoznacznie, że całym procederem kieruje A. W., który był jego głównym sponsorem i zaopatrzeniowcem, wskazuje poniekąd także na siatkę osób zajmujących się ich dalszym obrotem.

Analiza tego materiału dowodowego, zdaniem sądu pozwala na sformułowanie wniosku, że osoby uczestniczące w procederze narkotykowym, w tym A. W. godzący się na wykorzystanie pozostających w jego dyspozycji zabudowań, mieli pełną świadomość uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej i na to się godzili a uzyskiwane z tego tytułu korzyści majątkowe stały się ich stałym źródłem dochodu.

Fakt nieprzyznania się A. W. do postawionych mu zarzutów, w świetle analizy przeprowadzonej rozmowy telefonicznej A. D. z P. S., sąd uznał za niewiarygodny.

kopia odpisu Wyroku Sądu Okręgowego w Łomży II

- jest to dowód z dokumentu,

<p>Wydział Karny z dnia 3 stycznia 2020 r., w sprawie II K 61/18 wraz z uzasadnieniem</p>	<p>niekwestionowany w sprawie</p>	
<p>notatka urzędowa dot. posiadanych ruchomości i nieruchomości +wyciągi z ksiąg wieczystych</p>	<p>- informacje potwierdzające prawo własności nieruchomości A. W., na której m.in. uprawiano konopie inne niż włókniste a także produkowano substancje psychotropowe</p>	
<p>wyjaśnienia Ł. B.</p>	<p>Jako wiarygodne sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego, w części w jakiej przyznał się do posiadania środków odurzających.</p> <p>Jako niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej zaprzeczył pozostałym działaniom, a które to okoliczność w spójnych i konsekwentnych wyjaśnieniach potwierdzili T. K., A. D., H. W. (1), A. O.. Fakt nieprzyznania się do powyższych zarzutów, w świetle pozostałego materiału dowodowego i poczynionych w oparciu o niego ustaleń faktycznych należało uznać za przejaw przyjętej przez niego linii obrony, której celem było uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>		

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia A. W. wyjaśnienia Ł. B.	Wyjaśnienia oskarżonych nie zasługują na wiarygodność. S. one przyjęta przez nich linią obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucane czyny. Sprawstwo oskarżonych odnoście ww. czynów zostało wykazane w zebranych w sprawie materiale dowodowym w szczególności w postaci zeznań A. D., A. O., wyjaśnieniach T. K., protokołu oględzin rzeczy (rozmowa D.).	
zeznania/wyjaśnienia P. S.	P. S. przedstawia swoje subiektywne stanowisko iż oskarżony A. W. nie mógłby popełnić zarzucanych mu czynów, z uwagi na swoją osobowość a już uzyskiwane wysokie dochody ze sprzedaży motocykli czyniły zbędnym dla niego produkowanie i obrót narkotykami., czemu zaprzecza m.in. protokół oględzin rzeczy – zapisu rozmowy z A. D..		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I VII XII	Ł. B. T. K. A. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odnosnie zarzutu z punktu I, VII, XII z przekroju całej działalności jasno wynika, że oskarżeni mieli świadomość tego, że biorą udział w zorganizowanej działalności o pewnej strukturze i trwałości. Już od początku widać było, że ma tu być co najmniej jakiś organizator proceduru, zapewniający miejsce produkcji substancji psychotropowych, a także niezbędne substancje i przyrządy, realizujący finansowanie i miejsce zbytu (A. W.), osoby wytwarzające i przetwarzające substancje psychotropowe, uprawiające środki odurzające (m.in. T. K.) czy wprowadzające je do obrotu (m.in. Ł. B.).</p> <p>Sąd podziela pogląd doktryny i judykatury, że „zorganizowana grupa przestępcza” w rozumieniu art. 258 k.k. powinna składać się z nie mniej niż trzech osób, przy czym celem działania w grupie jest</p>			

popelnianie przestępstw, zarówno stałe, jak i zależne od nadarzającej się okazji. Nie jest wymagana specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna grupy, jak również nie jest wymagany jej niezmienny skład. Członkowie grupy mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popelniania przestępstw, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popelnianie przestępstw. Grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo, czy luźna grupa osób zamierzających popelnić przestępstwo (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2015 r., II AKA 2/15, Legalis nr 1213462). Znamię „branie udziału” polega na przynależności do grupy lub związku, akceptowaniu zasad, które nimi rządzą, oraz wykonywaniu poleceń i zadań wskazanych przez osoby stojące w hierarchii grupy lub związku odpowiednio wyżej. Może polegać na wspólnych akcjach przestępczych, ich planowaniu, odbywaniu spotkań, uzgadnianiu struktury, wyszukiwaniu kryjówek, posługiwaniu się pseudonimami, zdobywaniu zaopatrzenia niezbędnego grupie lub związkowi do realizacji założonych celów, a także na podejmowaniu

czynności mających
uniemożliwić wykrycie
sprawców, bądź dzieleniu
łupów z przestępstw. Nie
jest konieczna wiedza
o szczegółach organizacji
grupy czy mechanizmów
funkcjonowania, zaś
członkowie grupy nie
muszą się znać, a struktura
grupy może być luźna i
może mieć niski stopień
jej zorganizowania (por.
wyrok SA w Krakowie
z dnia 13 listopada
2015 r., II Aka 105/15,
Legalis nr 1482124).
Podkreślenia wymaga, że
zupełnie nieuprawnionym
uproszczeniem jest
redukowanie pojęcia
zorganizowanej grupy
przestępczej, o której
mowa w art. 258
§ 1 k.k. do takiej
formy organizowania
przestępczości, która
opiera się na zasadach
właściwych dla formacji
militarnych –
sformalizowane
przywództwo,
hierarchiczne
podporządkowanie,
zarządzanie przez
wydawane bezwzględnie
wiążących podwładnego
polecień, sformalizowane
zasady wymuszania
posłuszeństwa i karania
niesubordynacji. W
zależności od specyfiki
prowadzonej działalności
przestępczej,
uwarunkowań
zewnętrznych oraz
właściwości osobistych
członków grupy
przestępczej, sposoby
nadawania grupie osób

popelniających przestępstwa cech zorganizowania mogą być różne (por. np.: wyrok SA w Katowicach z dnia 29 maja 2015 r., II AKa 68/15, Legalis nr 1337887; wyrok SA w Katowicach z dnia 1 grudnia 2014 r., II AKa 79/14, Legalis nr 1186611). Nie jest przy tym także tak, że negatywną przesłanką istnienia zorganizowanej grupy przestępczej jest realizacja partykularnych interesów. Przeciż oczywiste jest to, że najczęściej celem powstania grupy jest chęć czerpania zysków z określonego rodzaju przestępczego procederu i zawsze każdy jej członek będzie starał się uzyskać dla siebie jak najwięcej. Ważne jest natomiast to, że dopiero regularna współpraca, implikująca powstanie struktury grupy i podziału ról pozwala na realizację określonej działalności (por. wyrok SN z dnia 25 września 2015 r., III KK 109/15, Legalis nr 1350352). „Branie udziału” obejmuje także udział w innego rodzaju działalności na rzecz grupy (niekoniecznie działalności przestępczej) ze świadomością, że przyczyni się do osiągnięcia przestępczych celów przez całą grupę np. wynajem mieszkania, samochodu. Od strony podmiotowej przestępstwo z art. 258 §1 k.k. może być popelnione jedynie

umyślnie – sprawca musi mieć świadomość przynależności do grupy, akceptować jej cele i formy działania. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji czy struktury grupy ani też znajomość wszystkich jej członków (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 22 września 2014 r., II AKa 13/14, Legalis nr 1092903). Przepięstwo z art. 258 § 3 k.k. może być popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, gdyż wynika to ze znamienia czynnościowego wskazanego w wymienionym przepisie. Nie można bowiem zakładać grupy lub kierować grupą jedynie godząc się na to. Patrząc z tego punktu widzenia, oskarżeni od początku mieli świadomość podstawowych cech organizacyjnych całej grupy, z czasem ta wiedza się tylko dodatkowo jeszcze pogłębiała.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy za stwierdzeniem działania oskarżonych w grupie zorganizowanej w celu popełniania przestępcw narkotykowych przemawia jej trwałość, planowanie przestępcw, zapewnienie jej uczestnikom źródła utrzymania, rozległa sieć osób, skoordynowany sposób działania i kierownictwo A. W..

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie potwierdził przynależność oskarżonych do zorganizowanej grupy narkotykowej. Rola Ł. B. polegała na wprowadzeniu do obrotu wyprodukowanej i przetworzonej amfetaminy, uprawianiu i zbiorze konopi innych niż włókniste oraz wprowadzeniu do obrotu marihuany, T. K. na wytwarzaniu i przetwarzaniu zasadowej amfetaminy, przewożeniu niezbędnych do wytwarzania substancji i prekursorów, uprawianiu i zbiorze konopi innych niż włókniste, zaś A. W., który kierował zorganizowaną grupą – zapewnienie finansowania, miejsca produkcji i uprawy, a także zapewnienie zbytu na substancje psychotropowe i środki odurzające.

O sprawstwie oskarżonych w udziale w zorganizowanej grupie przestępczej dowodzą w szczególności: zeznania A. O., protokół eksperymentu procesowego - wizja lokalna z udziałem A. O., zeznania A. D., protokół oględzin rzeczy (materiał dowodowy

w postaci zdjęć zabezpieczonych na pendrive od A. D.), protokół konfrontacji, zeznania H. W. (1), wyjaśnienia T. K., protokół

<p>ogłędzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D.).</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>II, III X XV, XVI, XVII</p>	<p>Ł. B. T. K. A. W.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Z kolei art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje wprowadzanie, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, do obrotu znacznych ilości środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo uczestnictwo w takim obrocie. Wprowadzaniem do obrotu jest zaś udostępnienie osobom trzecim, do dalszej dystrybucji, odpłatnie lub nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub środków zastępczych.</p> <p>Dodać trzeba, że znaczna ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowych, o jakiej mowa w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oznacza taką ilość środków odurzających lub</p>			

substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych.

Ponadto w podstawie skazania i wymiaru kary zastosowanie znalazł art. 65 § 1k.k. z uwagi na to, że oskarżony uczynili sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że korzyści majątkowe z tego tytułu uzyskiwane, stanowiły stały dochód pozwalający na jego utrzymanie. Przy czym dochód z przestępstwa nie musi stanowić jedyne źródła utrzymania sprawcy, o ile ma charakter powtarzający się. Wszystkie te czyny zostały popełnione także w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej.

Ocena prawno-karna przypisanych im czynów pozwala uznać, że dopuścili się oni przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 65 § 1 k.k. W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że nie mniej niż 3, 4 i 5 litry zasadowej amfetaminy, 100 gram marihuany, 3 kg amfetaminy, uznać należy za znaczną ilość środka odurzającego i substancji psychotropowych, co w konsekwencji

powodowało konieczność przyjęcia kwalifikowanej formy przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a więc 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

a dodatkowo uznać należy, iż oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Podzielić należy pogląd zawarty w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie (z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie II AKA 14/06, LEX nr 179040), iż „przy ocenie, czy ilość środków odurzających lub substancji

psychotropowych jest znaczna, należy mieć na uwadze nie tylko masę wagową (miligramy, gramy, kilogramy itp.) lecz również rodzaj narkotyków (twarde, miękkie) i ich szkodliwość dla organizmu człowieka oraz liczbę porcji, które można z niego sporządzić, a tym samym liczbę osób, która może być jednorazowo odurzona tym środkiem.

O sprawstwie oskarżonych dowodzą w szczególności: zeznania/wyjaśnienia A. O., zeznania/wyjaśnienia A. D., wyjaśnienia T. K., protokół oględzin rzeczy (zapis z płyty CD ze skopiowanym nagraniem z dyktafonu zabezpieczonego od A. D..

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IV IX XIV	Ł. B. T. K. A. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zebranych w sprawie dowodów i ich oceny należało zatem uznać także oskarżonych winnych tego, że działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste na nie mniej niż 350 krzewach, a następnie poprzez zebranie, wysuszenie i selekcję wytworzyli znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej masie nie mniej niż 8 kg, co stanowi przestępstwo z art. 53 ust. 2 oraz art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Oskarżeni bez wątpienia działali w ramach jednego przestępczego porozumienia. Działanie oskarżonych objęte było porozumieniem (tzw. element subiektywny współsprawstwa) i składało się na całość wypełniającą znamiona</p>			

określonego przestępstwa. Obejmowali przy tym swoim zamiarem urzeczywistnienie wszystkich określonych przedmiotowych znamion czynu przestępnego, a czyn jednego współsprawcy stanowił dopełnienie czynu drugiego współsprawcy.

Porozumienie połączyło w jedną całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania oskarżonych, co w konsekwencji skutkowało przypisaniem każdemu z nich również i tej czynności sprawczej, która przedsięwzięła druga osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa. Uprawy konopi innych niż włókniste oraz wytworzenia marihuany oskarżeni dokonali wbrew przepisom ustawy, o czym przekonuje brak w aktach sprawy wymaganego w myśl art. 35 ww. ustawy zezwolenia, którego z resztą być nie mogło z uwagi na utajniony i pokątny charakter działalności prowadzonej przez oskarżonych. B. to zatem nielegalny proceder, czego konsekwencją uznanie oskarżonych winnymi popełnienia przestępstwa wyczerpującego znamiona z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przestępstwo to będące typem kwalifikowanym

stanowiącym zbrodnię odwołuje się w opisie podstawowych znamion do przepisów art. 63 ust. 1 i art. 53 ust. 1 teŝe ustawy określających typ podstawowy stanowiący występki. Z uwagi na ilość sadzonek konopi innych niŝ włókniste, ale i masę marihuany przyjęcie kwalifikowanej postaci obu przepisów było zatem słuszne i zasadne. Należało przy tym uwzględnić wypracowane głównie w orzecznictwie kryteria i poglądy. Jednym z takich kryteriów oceny „znaczności” jest kryterium ilościowe. W jednym z orzeczeń Sądu Najwyższego przyjęto, iż miarą „znaczności” może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłaby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2006 r., II KK 47/05, OSNKW 2006, z. 6, poz. 57). Reasumując, o tym, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa w kwalifikowanej postaci przesądza ustalenie, iż efektem ich działań było stworzenie uprawy dostarczającej znaczne

ilości konopi innych niż włókniste i wytworzenie znacznej ilości środka odurzającego, jakim jest marihuana.

Zgodnie z ustawową definicją zawartą w art. 4 pkt. 35 powołanej ustawy wytwarzaniem są czynności za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające. Kontrowersji, czy też wątpliwości nie może budzić także ocena wytworzonej przez oskarżonych marihuany, jako środka odurzającego wymienionego w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżeni uczynili sobie ponadto z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że korzyści majątkowe z tego tytułu uzyskiwane, stanowiły stały dochód pozwalający na jego utrzymanie. Przy czym dochód z przestępstwa nie musi stanowić jedyne źródła utrzymania sprawcy, o ile ma charakter powtarzający się. Nie mając wątpliwości, iż były to zachowania podjęte w krótkim odstępie czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, skoro podjęte były w tym samym miejscu, a przedmiotem ochrony nie jest dobro osobiste, lecz życie i zdrowie publiczne

to należało przyjąć, iż tego przestępstwa oskarżeni dopuścili się w ramach czynu ciągłego. Na taką kwalifikację prawną złożyło się to, że oskarżeni podejmowali szereg działań w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru na przestrzeni niespełna dziewięciu miesięcy. Sąd podzielił zapatrywania Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 listopada 2009 r. wyrażone sprawie o sygn. II AKa 236/09, które nawet przy uwzględnieniu odrębności każdej sprawy idealnie wpisują się w realia sprawy niniejszej. „Działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego, podjęte były ze z góry powziętym zamiarem. Uprawę konopi, a następnie wytwarzanie z nich środka odurzającego należało zatem uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.” (KZS 2010/1/80).

W tym miejscu zaznaczyć należy, że znana jest sądowi linia orzecnicza niektórych

sądów apelacyjnych
zgodnie, z którą określenia
„co najmniej” i „nie
mniej niż” nie powinny
znajdować się w opisie
czynu przypisanego, gdyż
sugerują niewykluczenie
możliwości przyjęcia
czegoś więcej niż zostało
ustalone, co miałyby stać
w sprzeczności z treścią
regulacji przewidzianej a
treści art. 5 § 2 k.p.k., sąd
jednak
w składzie orzekającym
w przedmiotowej sprawie
podziela zapatrywanie
Sądu Najwyższego w tej
kwestii i uznaje, że nie
ma podstaw twierdzenie,
że takie określenie użyte
w opisie czynu, uchybia
wymaganiu dokładnego
opisu przypisanego czynu.
Jeżeli bowiem nie istnieje
możliwość
jednoznacznego ustalenia
wartości - to użycie
określenia, „co najmniej”,
„szacunkowo” każde z nich
racjonalnie odzwierciedla
inną przyczynę
niemożności dokonania
ustalenia jednoznacznego
nie może być oceniane
w kategoriach uchybienia
(postanowienie SN z
dnia 7 kwietnia 2006
r. III KK 78/06
OSNwSK 2006/1/772,
por. postanowienie SN z
dnia 1 marca 2006 r.
III KK 206/05 OSNwSK
2006/1/461). Przyjęcie w
wyroku konstrukcji – nie
mniej niż - dla określenia
ilości wytworzonych
i wprowadzonych do
obrotu środków
odurzających wynika z

poczynionych w sprawie ustaleń. Zgodnie natomiast z wymogami jakie stawia zasada spenalizowana w art. 5 § 2 k.p.k., sąd przyjął zarówno ilość jak i wartość nabywanych i sprzedawanych przez oskarżonych narkotyków, a podawanych przez oskarżonych czy też świadków częstokroć w tzw. „widelkach” na korzyść oskarżonych.

Oskarżeni Ł. B. i A. W. wyczerpali swoim działaniem znamiona również czynu stypizowanego w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd miał na uwadze, iż uczestniczenie w obrocie czy wprowadzanie do obrotu w rozumieniu przepisu z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na hurtowym uzyskiwaniu narkotyków i takim też przekazywaniu ich kolejnym osobom. Tak więc, podstawowym identyfikatorem omawianych tu zachowań będzie osoba odbiorcy narkotyków oraz przyświecający mu cel wejścia przez niego w ich posiadanie. (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 czerwca 2013r II AKa 106/13 LEX 1350346). Dla realizacji znamienia "uczestniczyć w obrocie" nie jest konieczne

wystąpienie skutku, sam fakt bowiem brania udziału w określonej transakcji realizuje tę formę sprawczą. Czyn ten zostaje zatem popełniony już w chwili przyjęcia narkotyków z zamiarem ich dalszego udostępnienia.

Warunkiem uczestniczenia

w obrocie jest to, by odbiorca narkotyków otrzymane środki bądź substancje miał zamiar przekazać dalej innej osobie, która nie jest ich konsumentem (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 09 maja 2013r II AKa 77/13). Nie ulega natomiast wątpliwości iż oskarżeni oprócz T. K., po uprawie, zebraniu, wysuszeniu i selekcji wytworzonych środków odurzających działali w celu ich wprowadzenia do obrotu.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	V	Ł. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zakres pojęciowy znamienia "uprawa konopi" w rozumieniu art. 63 ust. 1 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii obejmuje			

całokształt zabiegów w produkcji roślin, w tym zasiew

i pielęgnację do momentu zbioru (vide postanowienie SN z 23 sierpnia 2018r V KK 296/18). Był przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

uwarunkowany jest oceną potencjalnych możliwości uzyskania z uprawy znacznej ilości konopi innych niż włókniste, a nie samym wytworzeniem tego środka. Czym innym, bowiem jest wytworzenie środka odurzającego lub substancji

psychotropowej, co generuje

odpowiedzialność z art. 53 ww. ustawy a czym innym nielegalna uprawa - penalizowana w art. 63 (vide wyrok SA w Białymstoku z 18 sierpnia 2016r II AKa 91/16).

Odpowiedzialności karnej z powyższego przepisu ustawy podlega jedynie ta osoba, która swoim działaniem ogranicza się do uprawy ziela konopi. Tym samym, przypisano oskarżonemu sprawstwo w zakresie uprawy 501 krzaków ziela konopi innych niż włókniste.

Ponadto w podstawie skazania i wymiaru kary zastosowanie znalazł art. 65 § 1k.k. z uwagi na to, że oskarżony uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu. Nie

ulega bowiem wątpliwości, że korzyści majątkowe z tego tytułu uzyskiwane, stanowiły stały dochód pozwalający na jego utrzymanie.

O sprawstwie oskarżonego dowodzą w szczególności: wyjaśnienia T. K., zeznania H. W. (1) ale częściowo także zeznania/wyjaśnienia A. O. i zeznania/wyjaśnienia A. D.; częściowo także zeznania świadków pobocznych takich jak A. M. (2), J. N., K. W. (2) czy H. S., zajmujący się już obrotom detalicznym.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VI XI	Ł. B. T. K.
---	---	----------	----------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Oskarżonemu Ł. B. i T. K. przypisano ponadto popełnienie przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Działanie przestępcze określone w art.62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Czynność sprawcza ma być realizowana wbrew

przepisom ustawy, a więc w sprzeczności z dopuszczalnymi ustawą zachowaniami, związanymi z dozwolonym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych. Samo posiadanie jest natomiast stanem polegającym na każdym, choćby krótkotrwałym, faktycznym władztwie nad rzeczą i nie powinno być utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu cywilnoprawnym. Pojęcie posiadania jako znamię czasownikowe, charakteryzujące typ czynu zabronionego, występuje w powszechnym znaczeniu i oznacza to samo co „mieć”, jeżeli z treści samego aktu prawnego lub kontekstu, w jakim daną regulację wiązać należy z innymi przepisami, nie wynika co innego (zob. D. Wysocki, Pojęcie „posiadania” w prawie karnym, Prok. i Pr. 2000, nr 2, s.14).

J. to przestępstwo powszechne, którego podmiotem może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

W tym przypadku przedmiotem ochrony również jest zdrowie społeczne (publiczne), jak również potrzeba

zabezpieczenia
społeczeństwa przed
swobodnym,
niekontrolowanym,
nielegalnym posiadaniem
środków odurzających i
substancji
psychotropowych.

Przestępstwo z art.62 ust.1
ustawy o przeciwdziałaniu
narkomanii można
popelnić tylko umyślnie,
z zamiarem bezpośrednim
lub z zamiarem
ewentualnym.

W niniejszej sprawie
nie ulegało najmniejszej
wątpliwości, że zarówno
oskarżony Ł. B. jak
i T. K. wyczerpali swym
zachowaniem znamiona
przestępstwa z art.62 ust.1
ustawy z dnia 29 lipca
2005r. o przeciwdziałaniu
narkomanii. Ich
zachowanie polegało
bowiem na bezprawnym
posiadaniu środka
odurzającego w ilości
0,356 g marihuany (T. K.),
i 7,293 g kokainy
w porcjach po 0,643
g oraz 6,650 g, a
także 2,768 g marihuany
(Ł. B.), które zostały
zabezpieczone podczas
przeszukania w I. i J..
Oboje przyznali się w
toku postępowania do
zarzucanego im czynu
z art. 62 ust. 1
ustawy o przeciwdziałaniu
narkomanii.

Zakwalifikowanie tego
czynu jako odrębnego
przestępstwa było
wynikiem ustalenia, że

<p>posiadanie środka odurzającego w ww. ilości, które zostały ujawniony przez Policję podczas przeszukań było niezależne od innych zarzucanych czynów w niniejszej sprawie.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	VIII	T. K.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii:</p> <p>1. wytwarzanie wbrew przepisom ustawy środków odurzających</p> <p>- ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N</p> <p>- wytwarzanie to czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające, substancje psychotropowe, prekursory albo środki zastępcze, ich oczyszczanie, ekstrakcja surowców i półproduktów oraz otrzymywanie soli tych środków lub substancji (art. 4 pkt 35 cyt. ustawy),</p>			

- wytwarzaniem środka odurzającego są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi (vide: postanowienie SN z dn. 14.03.2018r., IV KK 46/18, Legalis nr 1835924)

2. wytwarzanie znacznej ilości środków odurzających lub popełnienie czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej

- znaczna ilość środków odurzających: „kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest znaczna, nieznaczna czy zwykła są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne)”. Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, że miarą „znaczności” może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (vide: wyrok SA w Lublinie z dn. 17.12.2002 r., II AKA 282/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 94) lub ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się najmniej kilkudziesięciu osób (vide: wyrok SA w Krakowie

z dn. 24.07.1997r., II AKa 94/97, KZS 1997, Nr 8, poz. 47).

Okoliczności sprawy uzasadniały nadto przyjęcie, że oskarżony z popełniania przestępstwa uczynił sobie tzw. stałe źródło dochodów w rozumieniu art. 65 §1 k.k.

Oceniając kompleksowo zachowanie T. K. nie budzi wątpliwości, tym bardziej, że przyznał się do zarzucanego czynu i szczegółowo opisał schemat działania, że w okresie od marca do końca kwietnia 2016 r. w J., działając wspólnie i w porozumieniu z A. D. i inną osobą, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 9,2 l zasadowej amfetaminy, podczas procesu produkcyjnego odbywającego się na dwóch tzw. liniach produkcyjnych, otrzymując na każdej linii 5 l prekursora tzw. płynu (...) nie mniej niż 4,6 l zasadowej amfetaminy. W przekonaniu sądu, nie może budzić żadnych wątpliwości okoliczność, że zachowanie oskarżonych zrealizowało znamiona zbrodni określonej w przepisie art. 53 ust. 2 ustawy

z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 124 z 2012 r. z późn. zm.) w zb. z art. 63 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 65 §1 k.k.

O sprawstwie oskarżonego dowodzą w szczególności: zeznania/wyjaśnienia A. O., protokół okazania wizerunku + tablica poglądowa nr 10, zeznania/wyjaśnienia A. D., protokół konfrontacji i szczegółowe wyjaśnienia T. K..

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	XIII	A. W.
---	---	------	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a także poglądów doktryny, jak i orzecznictwa, sąd uznał zaproponowaną przez prokuratora kwalifikację prawną z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. za właściwą.

Zgodnie z treścią art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia

jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Nie ulega bowiem wątpliwości na gruncie zaistniałego w niniejszej sprawie stanu faktycznego ustalonego na podstawie wiarygodnego materiału dowodowego, że A. W. swoim zachowaniem ułatwił dokonanie czynu zabronionego tj. wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 9,2 l zasadowej amfetaminy, w ten sposób, że zapewnił miejsce produkcji substancji psychotropowej oraz niezbędne substancje i przyrządy, jednocześnie mając na celu dalszą współpracę z A. O. przy nielegalnej produkcji amfetaminy, przy czym dokonał czynu kierując zorganizowaną grupą przestępczą

Nie ulega wątpliwości, że doszło do ułatwienia popełnienia przestępstwa z art. 53 ust. 2 ww. ustawy.

<p>O sprawstwie oskarżonego dowodzą w szczególności: zeznania A. O., zeznania A. D., szczegółowe wyjaśnienia T. K., notatka urzędowa dot. posiadanych ruchomości i nieruchomości +wyciągi z ksiąg wieczystych.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. B.	I, II, III, IV, V, VI		<p>Wymierzając oskarżonemu kary sąd miał na uwadze:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stopień społecznej szkodliwości zarzucanych czynów, - motywację i sposób działania oskarżonego (działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu) - znaczną ilość środków odurzających i psychotropowych, - rodzaj środków odurzających i psychotropowych, - karalność oskarżonego,

			<p>- sytuację majątkową oskarżonego, jego warunki rodzinne i możliwości zarobkowe.</p>
Ł. B.	VII		<p>Przypisane oskarżonemu czyny były przestępstwami podobnymi – godziły one w porządek publiczny oraz w zdrowie publiczne w aspekcie zapobiegania narkomanii, nadto zostały popełnione w ścisłym związku czasowym, jednocześnie przemawiały za zastosowaniem w większym stopniu zasady asperacji. Postawa oskarżonego wskazuje jednoznacznie, że z faktu uprzedniej karalności nie wyciągnął żadnych konstruktywnych wniosków i nadal pozostając bezkrytyczny w stosunku do swych działań wkraczał na drogę przestępstwa, co obecnie winno spotkać się z odpowiednią reakcją w postaci wymierzenia sprawiedliwej kary. Mając na uwadze powyższe podmiotowo- przedmiotowe związki czynów oskarżonego, ilość kar podlegających połączeniu, jak również uprzednią karalność uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie kara 6 lat pozbawienia wolności oraz grzywna w wymiarze 250 stawek dziennych przy ustaleniu</p>

		<p>wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł.</p> <p>Wymierzona kara z pewnością nie może zostać uznana za rażąco surową, jednocześnie spełnia swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.</p>
A. W.	XIX, XX, XXI, XXII, XXIII,	<p>Wymierzając oskarżonemu kary Sąd miał na uwadze:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stopień społecznej szkodliwości zarzucanych czynów, - motywację i sposób działania oskarżonego (działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu) - znaczną ilość środków odurzających i psychotropowych, - rodzaj środków odurzających i psychotropowych, - niekaralność oskarżonego, - sytuację majątkową oskarżonego, jego warunki rodzinne i możliwości zarobkowe, - treść opinii sądowo – psychiatrycznej i sądowo-psychologicznej,
A. W.	XXV	Przypisane oskarżonemu czyny były przestępstwami

		<p>podobnymi – godziły one w porządek publiczny oraz w zdrowie publiczne w aspekcie zapobiegania narkomanii, nadto zostały popełnione w ścisłym związku czasowym, jednocześnie przemawiały za zastosowaniem w większym stopniu zasady asperacji.</p> <p>Mając na uwadze powyższe podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonego, ilość kar podlegających połączeniu, uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie kara 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wymiarze 500 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł. Wymierzona kara z pewnością nie może zostać uznana za rażąco surową, jednocześnie spełnia swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.</p>
T. K.	XII, XIII, XIV,	<p>Wymierzając oskarżonemu kary Sąd miał na uwadze:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stopień społecznej szkodliwości zarzucanych czynów, - motywację i sposób działania oskarżonego (działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczynienie

			<p>sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu)</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaczną ilość środków odurzających <p>i psychotropowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzaj środków odurzających <p>i psychotropowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> - niekaralność oskarżonego, - sytuację majątkową oskarżonego, jego warunki rodzinne i możliwości zarobkowe, -treść opinii sądowno – psychiatrycznej i sądowno-psychologicznej,
T. K.	XV		<p>Przypisane oskarżonemu czyny były przestępstwami podobnymi – godziły one w porządek publiczny oraz w zdrowie publiczne w aspekcie zapobiegania narkomanii, nadto zostały popełnione w ścisłym związku czasowym, jednocześnie przemawiały za zastosowaniem w większym stopniu zasady asperacji.</p> <p>Mając na uwadze powyższe podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonego, ilość kar podlegających połączeniu, uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie kara 2 lat pozbawienia wolności</p>

			<p>oraz grzywna w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł.</p> <p>Wymierzona kara z pewnością nie może zostać uznana za rażąco surową, biorąc pod uwagę chociażby, że została zawieszona na okres próby 4 lat, jednocześnie spełnia swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.</p>
T. K.	XVI		<p>Na mocy art. 60 § 5 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i 4 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego sąd zawiesił na 4 - letni okres próby oddał go w tym czasie pod dozór kuratora. Mając na względzie dotychczasowy (...) czas ten zweryfikuje pozytywną prognozę kryminologiczną, która legła u podstaw wymierzeniu mu kary w tak określonym kształcie.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. B.	VIII		<p>na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego Ł. B. przypadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego mu w pkt II</p>

			<p>aktu oskarżenia w kwocie 44 000,00 zł, w pkt III w kwocie 55 000,00 zł i w pkt IV w kwocie 136 000,00 zł</p>
Ł. B.	IX		<p>na mocy art 63. § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu Ł. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 marca 2019 r. godz. 6:00 do dnia 9 czerwca 2020 r. godz. 15:00</p>
A. W.	XXVI		<p>na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego A. W. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego mu w pkt XIV aktu oskarżenia w kwocie 136000,00 zł, w pkt XVI w kwocie 15 000,00 zł i w pkt XVII w kwocie 33 000,00 zł</p>
T. K.	XVII		<p>na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeczono wobec oskarżonego T. K. nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) w O. w kwotach po 2000,00 zł.</p>
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

W niniejszej sprawie występują wszystkie przesłanki pozwalające przypisać oskarżonemu A. W. winę, a jednocześnie nie występuje żadna z okoliczności wyłączających ją. J. on dorosłą osobą, znającą podstawowe normy jakie obowiązują w społeczeństwie. Niewątpliwie też miał zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów, przewidywania ich skutków i kierowania swoim postępowaniem tak, aby nie naruszać norm prawa. Miał również możliwość postępowania zgodnie z regułami porządku prawnego, jednakże z tej możliwości nie skorzystał i popełniał przestępstwa mając wolę popełnienia czynów zabronionych, których wszystkie znamiona obejmował pełną świadomością. Można mu zatem przypisać działanie w zamiarze bezpośrednim. Jego zachowanie w toku procesu nie budziło żadnych wątpliwości co do stanu poczytalności

<p>(opinia sądowo-psychologiczna k. 984-988, opinia sądowo-psychiatryczna k. 705-708, 989-990). Nie stwierdzono także innych okoliczności mogących skutkować wyłączeniem zdolności oskarżonego do zawinienia.</p> <p>Wobec T. K. sąd zastosował przy wymierzaniu mu kary instytucję nadzwyczajnego jej złagodzenia.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XXVII</p>	<p>Wobec orzeczenia kary pozbawienia wolności i kary grzywny uznano, że uiszczenie przez oskarżonych kosztów i opłat w sprawie byłoby zbyt uciążliwe, dlatego zwolniono ich od ich ponoszenia, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa na podstawie art 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p>	
<p>1.Podpis</p>		
<p>sędzia Janusz Tańcula</p>		